

Odmítnutí přijetí pacienta do péče. Ukončení péče o pacienta.

I po přijetí nových zdravotnických zákonů zůstalo zachováno právo na svobodnou volbu poskytovatele zdravotních služeb, pokud zdravotní stav pacienta vyžaduje péči příslušného poskytovatele. Poskytovatel může odmítnout přijetí pacienta do péče nebo péči o pacienta ukončit pouze v případech předvídaných zákonem. Platí svobodná volba, nikoli „rajonizace“. Důvody odmítnutí přijetí pacienta do péče nebo její ukončení posuzuje poskytovatel, který je také povinen vydat pacientovi písemnou zprávu s uvedením důvodu odmítnutí nebo ukončení.

Podmínky odmítnutí přijetí pacienta do péče

Poskytovatel, kterého si pacient zvolil, může odmítnout přijetí pacienta do péče, pokud:

- by přijetím pacienta bylo překročeno únosné pracovní zatížení nebo jeho přijetí brání provozní důvody, personální zabezpečení nebo technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení (překročením únosného pracovního zatížení se rozumí stav, kdy by zajištěním zdravotních služeb o pacienta došlo ke snížení úrovně kvality a bezpečnosti zdravotních služeb poskytovaných pacientům již přijatým);
- by vzdálenost místa pobytu pacienta neumožňovala v případě poskytování zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost výkon návštěvní služby;
- není pojištěncem zdravotní pojišťovny, se kterou má poskytovatel uzavřenou smlouvu podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Podmínky ukončení péče o pacienta

Poskytovatel může ukončit péči o pacienta v případě, že

- prokazatelně předá pacienta s jeho souhlasem do péče jiného poskytovatele;
- pominou důvody pro poskytování zdravotních služeb (neplatí, jde-li o registujícího poskytovatele)
- pacient vysloví nesouhlas s poskytováním veškerých zdravotních služeb;
- pacient závažným způsobem omezuje práva ostatních pacientů, úmyslně a soustavně nedodržuje navržený individuální léčebný postup (pokud s poskytováním zdravotních služeb vyslovil souhlas) nebo se neřídí vnitřním řádem a jeho chování není způsobeno zdravotním stavem;
- přestal poskytovat součinnost nezbytnou pro další poskytování zdravotních služeb (neplatí v případě, že neposkytování součinnosti souvisí se zdravotním stavem pacienta).

Ve všech případech nesmí ukončením péče dojít k bezprostřednímu ohrožení života nebo vážnému poškození zdraví pacienta. Uvedená podmínka významně limituje poskytovatele při rozhodování, jež by k ukončení péče vedlo.

Společné limitující podmínky poskytovatele

Poskytovatel nesmí odmítnout přijetí pacienta do péče nebo ukončit péči o pacienta, který neposkytuje součinnost nebo porušuje pokyny stanovené lékařem, jde-li o pacienta, kterému je třeba poskytnout neodkladnou péči, jde-li o porod nebo jde o zdravotní služby, které jsou nezbytné z hlediska ochrany veřejného zdraví nebo ochrany zdraví při práci, dále jde-li o krizové situace nebo výkon ochranného léčení nařízeného soudem.

Výhrada svědomí

Ve výjimečných případech může zdravotnický pracovník odmítnout poskytnutí zdravotních služeb pacientovi, a to v případě, že by jejich poskytnutí odporovalo jeho svědomí nebo náboženskému vyznání (např. provedení interrupce). O této skutečnosti je povinen informovat poskytovatele, který zajistí pacientovi jiného zdravotnického pracovníka. Nemůže-li poskytovatel zajistit jiného zdravotnického pracovníka, musí být zajištěn jiný poskytovatel, který danou zdravotní službu poskytne. Odmítnutím poskytnutí zdravotních služeb pacientovi nesmí být ohrožen život nebo vážně ohroženo jeho zdraví.

Právní předpisy:

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (o zdravotních službách), ve znění zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 437/2012 Sb. a zákona č. 66/2013 Sb., § 48

Vyhláška č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, příloha č. 1 část 6 písm. C